

РЕШЕНИЕ

№ 1429

Кърджали, 25.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административният съд - Кърджали - V състав, в съдебно заседание на трети юни две хиляди двадесет и шеста година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВИКТОР АТАНАСОВ

ЧЛЕНОВЕ: АЙГЮЛ ШЕФКИ

ЕЛЕНКО ЕЛЕНКОВ

При секретар МАРИАНА КАДИЕВА и с участието на прокурора БОНКА ВЕНКОВА ВАСИЛЕВА като разгледа докладваното от съдия ЕЛЕНКО ЕЛЕНКОВ административно дело № 20267120700215 / 2026 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.191, във вр. с чл. 185 и с от АПК.

Образувано е по жалба Николина Руменова Николова от гр.Хасково, чрез адвокат Бойчев, срещу разпоредбата на чл. 18б, ал.3 в частта „по сметосъбиране и сметоизвозване на отпадъците“ и „31 декември“, както и Приложение № 2 в частта „сметосъбиране и обезвреждане на“ от Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги, издадена от Общински съвет-Крумовград. Изложени са доводи за нищожност на оспорената норма и Приложение № 2, тъй като наредбата не била разгласена на заинтересованите лица по надлежния ред. Направено е искане да се обяви за нищожна посочената норма и Приложение №2 или да бъдат отменени като незаконосъобразни. Сочи, че ответният орган е надхвърлил правомощията си и е регулирал обществени отношения в обжалваните норми, които вече са регулирани от нормативен акт от по-висока степен, а именно от закон. Направено е искане да се обявят за нищожни посочените норми или да бъдат отменени като незаконосъобразни.

Жалбоподателката сочи, че притежавала правен интерес по чл. 186, ал.1 от АПК да оспори посочената част от Наредбата, защото е собственик на три имота-къща с дворно място в село Бряговец, община Крумовград, за които е задължено лице за такса битови отпадъци. Представя нотариален акт за собственост №101, том Първи, дело №59 от 12.05.2009 година. Моли съда да постанови решение, с което да обяви за нищожни или да отмени като незаконосъобразни разпоредбите на чл.186/3/ в частта: „по сметосъбиране и сметоизвозване на отпадъците” и „31 декември”, и Приложение № 2 в частта: „сметосъбиране и обезвреждане на” от Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги, издадена от Общински съвет – Крумовград и да присъди сторените разноски.

Ответникът - Общински съвет Крумовград, не изразява становище по жалбата.

Представителят на Окръжна прокуратура – Кърджали в съдебно заседание заявява, че жалбата е основателна. Споделя съображенията, че жалбата е основателна относно искането за обявяване на нищожност на посочените части от чл.186, ал.3 от Наредба за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги, приета от Общински съвет – Крумовград, както и посочените части в Приложение №2 същата Наредба, тъй като е налице несъответствие с материалноправната разпоредба на чл.71, т.2 от ЗМДТ. Соци, че е налице противоречието на оспорените части на разпоредбата на чл.186, ал.3 от местната Наредба, както и в Приложение №2, тъй като там се предвижда да не се събира такса за сметосъбиране и сметоизвозване на отпадъците. В законовата разпоредба, чието противоречие се твърди, се посочва, че не се събира такса за услугата по чл.62, т.1 от закона, а законът е формулирал „събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране”. Разпоредбата на чл.71, т.2, гласи, че не се събира такса и за дейността по третиране на битовите отпадъци - част от услугата по чл.66, ал.1, т.2, когато имотът е незастроен или не се ползва през цялата година и е подадена декларация по образец и ред, определени с наредбата по чл.9, от задълженото лице до 31 октомври на предходната година в общината по местонахождението на имота. Счита, че е налице посоченото в жалбата противоречие и относно крайната дата за подаване на съответната декларация, предвидена в чл.71, т.2 за разлика от предвидената различна дата – 31 декември, в текста на местния нормативен акт. Счита, че е налице едно недопустимо ограничаване правата на гражданите на общината, относно случаите, в които не се събира такса за битови отпадъци, както и относно крайният срок, в който могат да подадат декларация за освобождаване от такава такса. Налице е материална незаконосъобразност и несъответствие с текст от закона и е нарушено изискването за правомощията на ОбС – Крумовград по чл.8 от ЗНА, да уреждат обществените отношения в местните наредби, съобразно нормативни актове от по-висока степен, поради което счита, че съдът следва да уважи жалбата и да отмени тези текстове, признавайки ги за нищожни.

Административен съд – Кърджали, като прецени доказателствата по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

С Решение № 425 от 20.02.2003 год. по Протокол № 30 от заседание на Общински съвет – Крумовград, проведено на 20.02.2003

год., на основание чл.21, ал.1, т.7 от ЗМСМА, чл.9 от ЗМДТ и §51 от ПЗР на ЗМДТ, е била приета Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на община Крумовград. Приемането на Наредбата е извършено от Общински съвет – Крумовград при предварително обявен дневен ред и при наличие на кворум, като в гласуването са участвали 15 общински съветници, от които, при вземането на решението за приемането на Наредбата, „ЗА“ са гласували 12/дванадесет/ общински съветници, „против“ са гласували 2/двама/ и 1/един/ е гласувал „въздържал се“. Решението е гласувано и прието въз основа на внесена в Общински съвет – Крумовград докладна записка от кмета на община Крумовград, ведно с приложен към нея проект на Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на община Крумовград. Тази Наредба за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги на територията на община Крумовград, от момента на приемането ѝ с Решение №425 от 20.02.2003 год. на Общински съвет – Крумовград, до настоящия момент, видно от §4 от ПЗР на същата, е претърпяла множество изменения и допълнения, като разпоредбата на чл. 186, ал. 3 последно е изменена с решение № 393 от протокол № 27/20.12.2013 г. на Общински съвет Крумовград, като на заседанието са участвали в гласуването 28 общински съветници, от които 28 са гласували „ЗА“.

При така установеното от фактическа страна, от правна съдърта намира следното:

Жалбата е процесуално допустима. Предмет на оспорване са конкретни разпоредби от подзаконов нормативен акт, действащ на територията на Община Крумовград. На основание чл. 186, ал.1 от АПК право да оспорват подзаконов нормативен акт имат гражданите, организациите и органите, чиито права, свободи или законни интереси са засегнати или могат да бъдат засегнати от него или за които той поражда задължения. От представеното по делото копие на нотариален акт за собственост №101, том Първи, дело №59 от 12.05.2009 година е видно, че жалбоподателката има имот в село Бряговец, община Крумовград, с оглед на което за нея съществува правен интерес от оспорването на коментираните разпоредби, приети с Наредбата, доколкото е възможно нейните права да бъдат засегнати в бъдеще от този акт или за нея да се породи задължение, съответно същата да бъде субект на административно-наказателна санкция. Оспорването на подзаконовия нормативен акт пред съда е частично и касае само разпоредбата на чл. 186, ал. 3 и Приложение №2 от Наредбата, което е допустимо съгласно чл. 185, ал.2, вр. ал.1 от АПК. Съгласно чл. 187, ал.1 от АПК оспорването на подзаконовите нормативни актове не е ограничено във времето.

Разгледана по същество, съдът намира жалбата за основателна. Нормата на чл. 21, ал.2 от ЗМСМА предвижда компетентност на общинския съвет, в изпълнение на своите правомощия по ал.1 на същия член, да приема правилници, наредби, инструкции, решения, декларации и обръщения. Наред с горното, Наредбата, от която са и конкретно обжалваните разпоредби на чл.186, ал. 3 и Приложение №2, е приета на основание чл. 21, ал.1, т.7 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, съответно е издадена на основание чл. 9 от ЗМДТ, съгласно §51 от ПЗР от Закона за местните данъци и такси.

Не се спори по делото, че протестираните текстове от Наредбата са приети с решение, взето на редовно проведено заседание на общинския съвет, при наличие на кворум и необходимото към този момент мнозинство на общинските съветници. Съдът счита, че ответникът удостоверява по безспорен начин, че при приемане на протестираните разпоредби са спазени изискванията на чл. 26 и чл. 28 от ЗНА, като в тази връзка намира за неоснователно възражението на жалбоподателката, че не са спазени изискванията на чл. 26 и чл.28 от Закона за нормативните актове. Ето защо не са налице основанията по чл. 146, т.1-3 от АПК.

По материалната законосъобразност, съдът намира следното:

Волята на законодателя е, че таксата за битови отпадъци се заплаща за съответните доставени от общината услуги по чл.62 от ЗМДТ и извършените от общината дейности. Така таксата се дължи, когато услугата се ползва и съответно таксата не следва да се дължи, когато общината не е създала условията за ползване на услугата или когато тези условия са създадени, но задълженото лице не я ползва. В този смисъл в закона липсват посочени материалноправни условия във връзка с освобождаване на ТБО, които да са по своето естество допълнителни изисквания към задължените лица било да декларират, било да представят съответни документи и доказателства за отделни обстоятелства или да декларират извършване на проверки или последващи промени в обстоятелствата.

В разпоредбата на чл.71, т. 1-3 от ЗМДТ ясно е посочено в кои случаи не се събира такса, респ. налице е освобождаване от такса, а именно: т.1 за услугата по чл.62, т.1 и дейността по третиране на битовите отпадъци – част от услугата по чл.66, ал.1, т.2, за имоти, които попадат в райони, в които тези услуги не се предоставят от общината; т.2 за услугата по чл.62, т.1 и дейността по третиране на битовите отпадъци – част от услугата по чл.66, ал.1, т.2, когато имотът е незастроен или не се ползва през цялата година и е подадена декларация по образец и ред, определени с наредбата по чл.9, от задълженото лице до 31 октомври на предходната година в общината по

местонахождението на имота; т.3 за услугата по чл. 62, т. 1, когато задължените лица са сключили договор за обслужване с лица, получили регистрационен документ по Закона за управление на отпадъците за събиране и транспортиране на битовите отпадъци до съответните съоръжения и инсталации, и са декларирали по ред, определен с наредбата по чл. 9, това обстоятелство до 31 октомври на предходната година в общината по местонахождението на имота.

Съгласно чл.66, ал.1,т.2 от ЗМДТ- ал.1 Дейностите по предоставяне на услугите по чл. 62 включват: т.2. третиране на битови отпадъци, необхванати в управлението на масово разпространените отпадъци, както и проучване, проектиране, изграждане, поддържане, експлоатация, закриване и мониторинг на депата за битови отпадъци и/или други инсталации или съоръжения за оползотворяване и/или обезвреждане на битови отпадъци – за услугата по чл. 62, т. 2.

Разпоредбата на чл. 186, ал. 3 от Наредбата в действащата към момента редакция гласи следното: Не се събира такса за услугата по сметосъбиране и сметоизвозване на отпадъците за имотите, които няма да се ползват през цялата година и е подадена декларация за това, подписана от всички данъчно задължени лица за имота, Приложение № 2 към настоящата Наредба, до 31 декември на предходната година, в Дирекция „Местни данъци и такси“.

С разпоредбата на чл. 71, т. 2 ЗМДТ законодателят както вече бе посочено, е предвидил, че не се събира такса за услугата по чл. 62, т. 1 и дейността по третиране на битовите отпадъци – част от услугата по чл. 66, ал. 1, т. 2, когато имотът е незастроен или не се ползва през цялата година и е подадена декларация по образец и ред, определени с наредбата по чл. 9, от задълженото лице до 31 октомври на предходната година в общината по местонахождението на имота.

В чл. 62, т. 1 ЗМДТ е предвидено, че таксата за битови отпадъци се заплаща за извършваните от общината услуги по събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране. В чл.66, ал.1 т.2 от ЗМДТ пък посочва дейностите по предоставяне на услугите по чл. 62 включват: -чл.66, ал.1,т.2. третиране на битови отпадъци, необхванати в управлението на масово разпространените отпадъци, както и проучване, проектиране, изграждане, поддържане, експлоатация, закриване и мониторинг на депата за битови отпадъци и/или други инсталации или съоръжения за оползотворяване и/или обезвреждане на битови отпадъци – за услугата по чл. 62, т. 2.

В случая се протестира разпоредби от подзаконовия нормативен акт поради противоречие с нормата на чл. 71, т. 2 ЗМДТ.

Сравнителният анализ на визираното правило на чл. 71, т. 2 ЗМДТ и на оспорения текст на чл. 186, ал. 3 от цитираната разпоредба

на Наредбата, сочи на изводи за колизия на последния със законовите норми. С текста „за сметосъбиране и сметоизвозване“ на чл. 18б, ал. 3 от Наредбата се поставят изисквания, с които незаконосъобразно се стесняват предпоставките, предвидени в закона, както и неоснователно и незаконосъобразно се ограничават правата на лицата да бъдат освободени от таксите за услуги по чл. 62, т. 1 и дейността по третиране на битовите отпадъци – част от услугата по чл. 66, ал. 1, т. 2, когато е налице хипотезата на неползване на имота през цялата година и е подадена декларация по образец и ред, определени с наредбата по чл. 9 ЗМДТ за Община Крумовград, от задълженото лице в съответния срок.

Предвиденото с оспорената част от разпоредбата на чл. 18б, ал. 3 от Наредбата ограничение, а именно да не се събира такса „за сметосъбиране и сметоизвозване“, както и да се подава декларация до 31 декември на предходната година, е в противоречие със законовата норма на чл. 71, т. 2 ЗМДТ, където е прието, че не се събират такси и за дейностите по третиране битовите отпадъци – част от услугата по чл. 66, ал. 1, т. 2, когато имотът е незастроен или не се ползва през цялата година и е подадена декларация по образец и ред, определени с наредбата по чл. 9, от задълженото лице до 31 октомври на предходната година в общината по местонахождението на имота. Тоест с нормативен акт от по-висока степен са приети по-широки възможности за освобождаване от процесната такса, което е ограничено с текста на чл. 18б, ал. 3 от Наредбата.

Също така, предвиденото с оспорената част от разпоредбата на чл. 18б, ал. 3 от Наредбата ограничение, а именно да се подава декларация до 31 декември на предходната година, е в противоречие със законовата норма на чл. 71, т. 2 ЗМДТ, където е прието, че не се събират такси и за дейностите по третиране битовите отпадъци – част от услугата по чл. 66, ал. 1, т. 2, когато имотът е незастроен или не се ползва през цялата година и е подадена декларация по образец и ред, определени с наредбата по чл. 9, от задълженото лице до 31 октомври на предходната година в общината по местонахождението на имота. Съдът намира, че е налице противоречието на оспорените части на разпоредбата на чл. 18б, ал. 3 от местната Наредба, както и в Приложение №2, тъй като там се предвижда да не се събира такса за сметосъбиране и сметоизвозване на отпадъците. В законовата разпоредба, чието противоречие се твърди, се посочва, че не се събира такса за услугата по чл. 62, т. 1 от закона, а законът е формулирал „събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране“. Разпоредбата на чл. 71, т. 2 от ЗМДТ, гласи, че не се събира такса и за дейността по третиране на битовите отпадъци – част от услугата по чл. 66, ал. 1, т. 2, когато имотът е незастроен или не се ползва през цялата година и е подадена

декларация по образец и ред, определени с наредбата по чл.9, от задълженото лице до 31 октомври на предходната година в общината по местонахождението на имота. Настоящата инстанция счита, че е налице противоречие относно крайната дата за подаване на съответната декларация, предвидена в чл.71, т.2 за разлика от предвидената различна дата – 31 декември, в текста на местния нормативен акт. Налице е недопустимо ограничаване правата на гражданите на общината, относно случаите, в които не се събира такса за битови отпадъци, както и разширяване на правомощия на Общинския съвет относно крайният срок, в който могат да подадат декларация за освобождаване от такава такса. Или последното сочи на материалноправна незаконосъобразност на оспорените текстове на чл. 18б, ал. 3 и Приложение №2. Налице е отменителното основание по чл. 146, т. 4 от АПК.

На следващо място, съдът счита, че е налице и вътрешно противоречие между оспорените части от процесната наредба, като от една страна според чл.18б, ал. 3 от Наредбата, лицата се освобождават от дейностите по „сметосъбиране и сметоизвозване“, а от друга страна според Приложение №2 и образца на декларация, се освобождават от дейностите по „сметосъбиране и обезвреждане“, като липсва текст относно освобождаване от дейността по „сметоизвозване“, което отново е в противоречие с нормата на чл. 71 от ЗМДТ.

Предвид горното, настоящия съдебен състав намира, че подадената жалба следва да бъде уважена, респ. оспорения текст на чл.18б, ал. 3 в частта „по сметосъбиране и сметоизвозване на отпадъците“ и „31 декември“, както и Приложение № 2 в частта „сметосъбиране и обезвреждане на“ от Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на Община Крумовград, следва да се отменят.

За пълнота, като се има предвид вече изложеното, съдът намира, че не са на лице основания за прогласяване на нищожност на оспорения текст от Наредбата и Приложение №2 към нея до колкото същата изхожда от компетентен орган, в писмена форма и са спазени всички изисквания по издаването ѝ.

При този изход на спора претенцията на оспорващата Николина Николова се явява основателна. Данните по делото сочат, че същият претендира възстановяване на следните разноски- 5,11 евро заплатени за ДТ за образуване на делото, 15,34 евро такса за обнародване на оспорването в ДВ, 800 евро заплатено в брой възнаграждение за един адвокат или общо 820,45 евро. От ответната страна не е направено възражение за прекомерност, поради което съдът следва да присъди поисканите и доказани разноски в цялост.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 193, ал.1 от АПК,
съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Николина Руменова Николова чл. 186, ал.3 в частта „по сметосъбиране и сметоизвозване на отпадъците“ и „31 декември“ от Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на Община Крумовград.

ОТМЕНЯ по жалба на Николина Руменова Николова Приложение № 2 в частта „сметосъбиране и обезвреждане на“ от Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги, издадена от Общински съвет-Крумовград.

ОСЪЖДА Община Крумовград да заплати на Николина Руменова Николова от град Хасково, ул. „Епископ Софроний“ №6, ЕГН: 7809098517 разноси по делото в размер на 820,45 (осемстотин и двадесет евро и четиредесет и пет цента) евро.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се разгласи по реда на чл. 194 от АПК при неподаване на касационна жалба или протест, или ако те са отхвърлени.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: